

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De confessione propriæ infirmitatis, & huius vitæ miserijs. XX

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

nu Dei gratanter accipit, & ingens lucrum reputat; quia nil apud Deum quantumlibet paruum, pro Deo tamen passum, poterit sine merito transire.

Tim. 2. 4. Esto itaque expeditus ad pugnam, si vis habere victoriam. Sine certamine non potes venire ad patientiæ coronam. Si pati non vis, recusas coronari. Si autem coronari desideras, certa viriliter, sustine patienter. Sine labore non tenditur ad requiem; nec sine pugna, peruenitur ad victoriam. Fiat Domine mihi possibile per gratiam, quod mihi impossibile videtur per naturam. Tu scis, quod modicum possum pati, & quod citò deicior, leui exurgente aduersitate. Efficiatur mihi qualibet exercitatio tribulationis, pro nomine tuo amabilis & optabilis. Nam pati & vexari pro te, valde salubre est animæ meæ.

CAPVT XX.

De confessione propria infirmitatis, & huius vita miserij.

Psal. 31. 1. **C**onfitebor aduersum me iniustitiam meam: confitebor tibi Domine infirmitatem meam. Sæpe parua res est, quæ me deicit & contristat. Propono me fortiter acturum, sed quum modica tentatio venerit, magna mihi angustia fit. Valde vilis quandoque res est, vnde grauis tentatio prouenit: Et dum puto me aliquantulum tutum, cum non sentio, inuenio me nonnquam penè deuictum ex leui flatu.

Psal. 24.
Psal. 68. 2. Vide ergo Domine humilitatem meam, & fragilitatem tibi vndique notam. Miserere, & eripe me de luto, vt non infigat, ne permaneam deiectus vsquequaque. Hoc est, quod me frequenter reuerberat, & coram te confundit; quod tam labilis sum & infirmus, ad resistendum passionibus. Etsi non omnino ad consensionem, tamen mihi etiam molesta & grauis est earum insectatio, & tædet valde sic quotidie viuere in lite. Ex hinc nota mihi fit infirmitas mea, quia multo facilius irruunt abominandæ semper phantasiæ, quàm discedunt.

3. Vtinam fortissime Deus Israël, zelator animarum fidelium, respicias serui tui laborem & dolorem, assisteque illi in omnibus, ad quæcumque perrexerit. Robora me cælesti fortitudine, ne vetus homo misera caro spiritui necdum plenè subiecta, præualeat dominari; aduersus quam certare oportebit, quamdiu spiratur in hac vita miserima. Heu qualis est hæc vita; vbi non desunt tribulationes & miserix, vbi plena laqueis & hostibus sunt omnia. Nam vna tribulatione seu tentatione recedente, alia accedit; sed & priore adhuc durante conflictu, alij plures superueniunt, & insperatè.

4. Et quomodo potest amari vita, tantas habens amaritudines,

tot subiecta calamitatibus & miseriis? Quomodo etiam dicitur vita tot generans mortes & pestes? Et tamen amatur, & delectari in ea à multis queritur. Reprehenditur frequenter mundus, quòd fallax sit & vanus, nec tamen facillè relinquitur, quia còcupiscentiæ carnis nimis dominantur. Sed alia trahunt ad amandum, alia ad contemnendum. Trahunt ad amorem mundi desiderium carnis, desiderium oculorum, & superbia vitæ; sed pœnæ ac miseriæ, iustè sequentes ea, odium mundi pariunt & tædium.

1. Ioan. 2.

5. Sed vincit, proh dolor, delectatio prava mentem mundo deditam, & esse sub sentibus delicias reputat: quia Dei suavitatem, & internam virtutis amœnitatem, nec vidit, nec gustavit. Qui autem mundum perfectè contemnunt, & Deo viuere sub sancta disciplina student, isti diuinam dulcedinem, veris abrenunciatoribus promissam, non ignorant, & quàm grauiter mundus errat, & variè fallitur, clarius vident.

Iob 30.

CAPVT XXI.

Quòd in Deo, super omnia bona & dona, requiescendum est.

1. **S**uper omnia & in omnibus, requiesces anima mea in Domino semper, quia ipse sanctorum æterna requies. Da mihi dulcissime & amantissime Iesu, in te super omnem creaturam requiescere; super omnem salutem & pulchritudinem, super omnem gloriam & honorem; super omnem potentiam & dignitatem; super omnem scientiam & subtilitatem; super omnes diuitias & artes; super omnem lætitiã & exultationem; super omnem famam & laudem; super omnem suauitatem & consolationem; super omnem spem & promissionem; super omne meritum & desiderium, super omnia dona & munera, quæ potes dare & infundere; super omne gaudium & iubilationem, quã potest mens capere & sentire: denique super Angelos & Archangelos, & super omnem exercitum cæli; super omnia visibilia & inuisibilia; & super omne, quod tu Deus meus non es.

Rom. 8.

2. Quia tu Dñe Deus meus, super omnia optimus es: tu solus altissimus, tu solus potentissimus, tu solus sufficientissimus & plenissimus: tu solus suauissimus & solatiofissimus: tu solus pulcherrimus & amantissimus: tu solus nobilissimus & gloriosissimus super omnia, in quo cuncta bona simul & perfectè sunt, & semper fuerunt, & erunt: Atque ideo minus est & insufficiens, quicquid præter te ipsum mihi donas, aut de teipso reuelas, vel promittis, te non viso nec plenè adepto. Quoniam quidem non potest cor meum veraciter requiescere, nec totaliter contentari; nisi in te requiescat, & omnia dona omnemque creaturam transcendat.

3.